

EXPUNERE DE MOTIVE

Aplicarea prevederilor Legii asigurărilor sociale de sănătate, nr.145/1997, cu modificările și completările ulterioare, a produs numeroase modificări în sistemul de sănătate din România. Aplicarea efectivă a acestei legi determină numeroase reajustări ale componentelor acestui sistem pentru a se ajunge atât la o folosire mai judicioasă a fondurilor bănești, cât și la o mai mare responsabilitate la nivelul ordonatorilor de credite.

Prezenta lege a fost elaborată în scopul îmbunătățirii activității spitalicești în România și încearcă să definească mai bine organizarea, funcționarea și finanțarea spitalelor. Adoptarea ei va determina, pe de o parte, o rambursare mai exactă a banilor pentru plata serviciilor de sănătate oferite de spitale – împreună cu posibilitatea de ierarhizare și standardizare a spitalelor publice – și, pe de altă parte, o creștere a gradului de responsabilitate cu privire la încheierea și derularea contractelor de furnizare de servicii spitalicești.

La data apariției Legii nr.146/1999 privind organizarea, funcționarea și finanțarea spitalelor nu a putut fi prevăzute toate consecințele ce decurgeau din aplicarea Legii nr.145/1997. Prin stabilirea noilor baze legale ale înființării și funcționării cabinetelor medicale, prin Legea nr.629/2001 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr.124/1998 privind organizarea și funcționarea cabinetelor medicale, cât și a cabinetelor de practică pentru activități conexe actului medical, prin Legea nr.598/2001 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.83/2000 privind organizarea și funcționarea cabinetelor de liberă practică pentru servicii publice conexe actului medical, a fost reglementată activitatea furnizorilor de servicii medicale ambulatorii.

Complexitatea și dezvoltarea continuă a serviciilor medicale spitalicești a făcut ca prevederile Legii nr.146/1999 să nu mai fie, în totalitate, adaptate realității.

În acest moment, trecerea cu vederea a distorsiunilor generate de necorelarea prevederilor Legii nr.146/1999 cu realitatea ar putea conduce atât la deprecierea calității serviciilor medicale spitalicești, cât și la cheltuirea suplimentară și nejustificată a unor mari sume de bani.

În același timp, orice întârziere în adoptarea prezentei legi va duce la amplificarea dezechilibrelor în sistemul sanitar, concomitent cu apariția unor discriminări administrative între furnizorii de servicii medicale, cu grave repercusiuni asupra stării de sănătate a populației.

Astfel, proiectul de lege alăturat stabilește categoriile de spitale – spitale generale sau de specialitate, de importanță națională, interjudețene, județene, municipale, orășenești și comunale, precum și statutul centrelor de excelență, al sanatoriilor, centrelor de sănătate și preventoriilor.

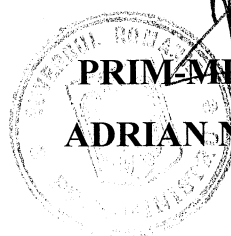
Totodată, proiectul definește formele de specializare și precizează principalele activități desfășurate la nivelul spitalelor.

Având în vedere impactul deosebit de important pe care îl are modul de organizare a conducerii spitalului în asigurarea eficienței activității medicale, este necesară stabilirea concretă a conducerii executive a spitalului și a consiliului de administrație.

Reglementarea propusă vizează și principiile de finanțare a spitalelor.

În acest sens, proiectul cuprinde prevederi referitoare la bugetul de venituri și cheltuieli prin care se asigură funcționarea autonomă a spitalului și posibilitatea contractării de credite bancare pentru procurarea de aparatură medicală și alte investiții, în limita sumelor contractate cu casa de asigurări de sănătate.

Față de cele prezentate mai sus, a fost întocmit proiectul de Lege privind organizarea, funcționarea și finanțarea spitalelor, pe care îl supunem Parlamentului, spre adoptare.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE